Vločka (rec) - Radek Čihák

Vyhlížel jsem tě na obloze
průhlednou jak tající sníh
zatímco jsem střílel po svých stínech
a pálil je žíravou mastí
plazil se před božstvy domnělé čistoty
Ale třeba jsem v pořádku víc než tuším
možná jest pozvednout mi z prachu tmu
a slavit její jméno
Možná teprve, až přestanu tě volat
bludná, trapná jitřní vločko mého bludu
možná až staneš se obyčejným sněhem na holé zemi
možná ožiješ
teprve pak dotkneš se mé lícní kosti
obalíš se masem a kůží
namísto iluzí a snů
Možná až zahodím klíč Nedosažitelnosti
až sbalím fidlátka polyfonních krasořitnění
a rozpráším kverulantní vícehnojné vranoplaše
a smířím se s hroudou hlíny
možná až uvěřím tichému já
možná až se na všecko prostě jen zvysoka vyseru
možná že pak
přistaneš